

Dijeljenje Božje ljubavi



Allie B., 12 godina, Kentucky, SAD

Prije nekog vremena moja obitelj i ja preselili smo u Kentucky. Bila sam dosta uznemirena jer sam za sobom ostavljala sve svoje prijatelje i širu obitelj. Kentucky je bio puno drugačiji od onoga na što sam navikla. Prvi put kad smo otišli u crkvu, vidjela sam da tamo nije bilo puno ljudi. Kada sam shvatila kako je malen moj ogranak, umjesto da razmišljam loše o tome odlučila sam nešto učiniti po tom pitanju.

Sljedećeg dana moja mama i ja otišle smo u dućan. Prije nego što smo izašle iz kuće, zgrabila sam hrpu kartica za prosljeđivanje. Kada smo došle u dućan, uzela sam slatkiš i otišla do blagajne. Blagajnica je skenirala slatkiš, a zatim ga pružila meni. Vratila sam joj ga natrag. Pogledala me je zbunjeno i rekla: »Upravo ste platili ovo, gospođice.«

Rekla sam: »Znam, ali vam to dajem kao poklon.« Zatim sam stavila karticu za prosljeđivanje sa slatkišem. Nasmiješila se i zahvalila mi. Pogledala je pozadinu kartice za prosljeđivanje, gdje je pisalo: »Svatko je Božje dijete.« Otišla sam sretna, znajući da i ako se ona ne pridruži Crkvi, ja sam svejedno učinila nešto dobro.

Kasnije tog dana, sjetila sam se da sam ostavila ostatak kartica za prosljeđivanje pored blagajne. Kada smo sljedeći put otišle u dućan, pitala sam jesu li još tamo. Tada sam ugledala nešto i zastala sam. Otprilike pet blagajni imalo je kartice za prosljeđivanje na kojima je pisalo: »Svatko je Božje dijete.« Blagajnica ih je podijelila! Osjećala sam se sretno zbog onoga što sam učinila. ■

